SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 2174.

F. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande ½ tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Onsdagen den 9 Januari, 1918.

Också en julklapp.

Unionregeringen hade icke suttit många dagar vid rodret, förrän den överraskade — överraskade är väl kanske icke rätta ordet — Canadas folk med en julklapp, som blir dyrbarast för mottagaren. Såsom i korthet nämndes i förra numret av S. C. T., ha myndigheterna i Ottawa beslutat att höja fraktsatserna på Canadas järnvägar med 15 proc. och passageraravgifterna med från 3 till 4 cents per mil. Genom denna åtgärd kommer Canadas folk att påläggas en extra skatt, som belöper sig från 30 till 40 miljoner om året, och vad det betyder för en befolkning av den canadensiskas storlek kan säkerligen även med obetydliga matematiska kunskaper utrustade räkna ut. Denna skatt berör alla medborgare i landet, ty den inkrävES i form av högre priser på allt, som skall köpas. Vi få litet var digna under denna börda av ännu högre uppprässade levnadsomkostnader, men kanske farmarena träffas hårdast. Ty de måste icke blott betala mera för vad de behöva utan de erhålla även mindre betalt för sina produkter.

I motiveringen till denna höjning sages det, att C. N. R., som numer står under regeringskontroll, icke bär sig, om icke fraktsatser och passageraravgifter höjas. Det är kanske sant. Men det får icke hållas förgätas, att även ett järnvägsbolag som C. P. R., vilket drager stora inkomster, kommer i åtnjutande av denna prisstegring, som det icke alls behöver.

För oss synes den enda för folket rättvisa lösningen av järnvägsproblemet vara, att staten övertager även de lönande järnvägarna och låter deras oerhörda inkomster betala en del av C. N. R:s utgifter, om denna bana nu icke kan skötas med förtjänst. Man är ju i dessa dagar så pigg på att tvångsutskriva kött och blod för krigets vinnande, så det vore sannerligen icke ur vägen, om man även tänkte på att tvångsutskriva åtminstone någon förmögenhet.

Men detta är ju efter den 17 december. Och då så.....

"Bluffade".

Nykterhetsorganisationernas ledare i Canada voro synnerligen snara, då det gällde att höja pris och lov till unionregeringen för det s. k. totalförbud, som den satt i scen, och varom nämndes i förra numret av S. C. T. De sände tvärt på fläcken tacksamhetsresolutioner till nämnda regering. Dessa kunde lika väl ha kommit från cheferna för Canadas brännvinsbrännerier. Regeringsförordningen är icke ett "julbudskap i form av prohibition", såsom nykterhetsvännernas ledare påstått. Och det kommer icke att "låta stora kvantiteter av spannmål och produkter att användas för krigets förande", såsom de även påstått. Regeringsförordningen förbjuder skeppning av spirituosa till förbudsprovinser. Men den förbjuder icke tillverkning av sprit i förbudsprovinser eller någon annanstans. Den förbjuder import av sprit till Canada och giver därigenom den canadensiske brännvinsbrännaren skydd mot utländsk konkurrens, för vilken han hittills varit föremål och försäkrar honom om monopol på tillverkning och furnering av alla alkoholhaltiga drycker, konsumerade — laglig en eller olagligen — i Canada. Förordningen sades innebära Dominionförbud och tiggde om uttryck av erkännande från officiella representanter för nykterhetsorganisationer. Tydligen gingo dessa i den fälla, som var beredd för dem, och applåderade nu en åtgärd, som betyder förstöring — icke i mindre grad, utan i högre grad — av canadensiska födoämnen i brännerierna och anställande i dessa av mera folk än förut, som borde vara sysselsatta med produktion av livsmedel. Denna åtgärd betyder även välmåga och vinst för Canadas brännerilinträssen. Om Canada skall ha totalförbud, måste tillverkning av spritdrycker för dryckesändamål i Canada stoppas. Och om vi skola nå det målet måste menige man bland nykterhetsvännerna själva taga saken i sin hand och kräva tillverkningens undertryckande. Deras ledare synas olyckligtvis hava lovat att skydda brännerierna under förevändning, att totalförbud införts.

Kapitalistisk välgörenhet.

Bland de inrättningar som gjorts nödvändiga genom vårt nuvarande samhällssystem intaga välgörenhetsinrättningarne ett framstående rum, skriver "Forskaren" i Minneapolis. De äro lasarett, som upprättats på industrialismens stora slagfält för att giva en del av de sårade någon hjälp. Samhället tyckes anse det vara förmånligare, att tusentals årligen falla på fältet och sedan dels överlämnas åt den enskilda välgörenheten och dels omhändertagas av samhället självt, än att avskaffa den vanvettiga konkurrensen, som är orsaken till detta elände. Och det söker genom hundratals olika planer att avskaffa eller åtminstone lindra fattigdomen genom att utvidga välgörenhetsverksamheten, alldeles som om det skulle låta sig göra att få rent vatten ur en flod, vars källor äro förorenade.

Det är synnerligast före tacksägelsedagen och julhögtiden, som den kapitalistiska välgörenheten framträder mest i ögonen fallande. En av Minneapolis dagtidningar har en välgörenhetsrepresentant, som kallar sig Kate Keen, som varje år några veckor före jul startar en insamling för de fattigaste tio familjerna i staden. Varje år uppsökas sådana familjer, och hon synes ha lätt att finna dem — icke bara tio, men många fler — och den väg hon beskriver nöden i dessa familjer, hon besöker, visar, att förhållandena äro desamma år från år. Hennes avsikt är, att ge de familjer, hon inräknar i sin välgörenhet, en hjälp, avsedd att förhjälpa dem över vintermånaderna, och är på så sätt kanske en av de bästa välgörenhetsmetoderna av alla dem, som ge tillfällig hjälp, men varje år finner hon — under sin undersökning — samma förhållande vara rådande vilket visar, att hjälpen alltid är ndast tillfällig, och i verkligheten icke hjälper de nödlidande, endast lindrar nöden här och var. Men, som sagt, denna Kate Keens insamling genom "The Daily News", är en med de bästa metoder för välgörenhet vi sett, ty den avser att ge understöd tillräckligt för vintermånaderna åt de familjer, som komma i åtnjutande därav.

Men frånsett det förhållandet att välgörenheten i bästa fall endast är ett palliativ och oftast producerar mera fattigdom än den avskaffar, så är dess bedrivande offentligt oftast den största humbug man kan tänka sig. Så t. ex. hade staden New York för år 1898 beviljat $1,941,215 till välgörenhetsinrättningarne, varav $529,649 utbetalades i avlöningar till de tjänstemän som hade saken om hand. En välgörenhetsinrättning, som 1898 erhöll $30,000 från staden och $20,000 från andra håll, utbetalade i avlöningar under året $31,000. En annan, som erhöll $100,000 från staden och $120,000 i donationer hade en avlöningsräkning på $115,000. För varje fem personer, som underhölls av den offentliga välgörenheten, erhöllo tre personer avlöning för att handhava denna verksamhet. Av varje $5 som utbetalades av staden till de nödlidande åtgick $2 för betäckandet av utgifterna vid utdelandet av de andra $3. Det kan man kalla välgörenhet så det förslår, men sådan är den kapitalistiska välgörenheten.

I det stora hela är all välgörenhet skadlig, emedan den lägger hyende under det element, vars tankeförmåga sitter i magen. Det finns nämligen en del människor, som synas vara så beskaffade, att de icke kunna tänka då de icke äro hungriga, och till följd av deras ovana vid tänkandet blir logiken som oftast snedvriden. Dessa uthärda ogynsamma samhällsförhållanden i det längsta, men liksom uppstängda vattensamlingar bryta de sig stundom lösa, och då blir det våldsam revolution. Detta inser kapitalisterna, och det kapitalistiska systemets försvarare, och äro därför synnerligast vid jultiden måna om, att "välgörenhetsinrättningarna" skola stiga in och avhjälpa den mest trängande nöden — för att få lugn i samhällena.

Vår altruistiska känsla bjuder oss att avhjälpa nöden varhälst vi finna den. Vi kunna icke alltid avgöra vem som är värdig och vem som icke är värdig att åtnjuta hjälp. Utan tvivel begås många misstag vid utövandet av privat välgörenhet, men dessa äro oundvikliga. Det bästa vi kunna göra är att av alla krafter arbeta på det nuvarande systemets avskaffande och införandet av det kooperativa samt under tiden räcka en hjälpande hand varhälst vi finna det vara av nöden och det står i vår makt. Att lämna bidrag till de offentliga välgörenhetsinrättningarna kan man lätt inse är endast att giva nytt stöd åt kapitalistsystemet, ty lejonparten av sådana bidrag går till underhållet av den del av kapitalistklassen som lever av de feta ämbetena. Vår råd är därför, att själv ge din allmosa till de behövande du möter, ty då få de åtminstone hela dollarn, och icke bara — i bästa fall — 60 cents.

Fram för biblioteksrörelsen!

Den svenska folkbiblioteksrörelsen i Canada går sakta, men säkert framåt. Redan äro tre lokalbibliotek färdigbildade, nämligen i Winnipeg, Fairy Glen och Shaunavon, Sask. Så gott som färdiga äro bibliotek i Annieheld, Mulvihill, Dubuc och Kenora, och från flera andra platser ha underrättelser ingått, att lokalbibliotek hålla på att bildas, eller att inträsset för biblioteksaken på platsen är stort. Flera personer ha även donerat pänningar till Svenska Nationalbiblioteket, och många äro de, som uttalat sin sympati för saken.

Allt detta visar, att den svenska folkbiblioteksrörelsen har framtiden för sig, att saken visserligen icke skjuter upp med blixtens snabbhet, men att den går säkert framåt, byggd på en fast grund. Men denna lyckosamma början får icke göra oss nöjda med saken såsom den nu står. Framgången får icke slappa vår energi. Den måste tvärtom egga oss till nya ansträngningar. Vi få icke förtröttas, utan oavbrutet arbeta för saken på alla vis.

De, som bo på platser, där tillräckligt med svenskar finnas för ett bibliotek, böra icke giva sig någon ro, förrän ett dylikt blivit en verklighet. De böra efter lokalbibliotekets bildande göra allt för att underhålla inträsset och utveckla biblioteket. De böra om möjligt donera till biblioteket eller förmå andra att göra det.

De, som bo på sådana platser, där icke ett tillräckligt antal svenskar för ett lokalbibliotek finnes, böra omedelbart ingå som direkta medlemmar i Svenska Nationalbiblioteket genom att betala årsavgiften, $1.00. Visserligen ha de i närvarande stund ingen direkt nytta därav, men stödja därigenom hela rörelsen. De böra även, om de råd och lägenhet hava, donera till Svenska Nationalbiblioteket. Ju större kapital detta får, desto förr kan det realisera den tanken att skaffa ett vandringsbibliotek för sådana, som icke äro i tillfälle att åtnjuta fördelarna av ett lokalbibliotek. I detta sammanhang bedja vi alla donationsgivare, att då de insända donationer, uppgiva, huruvida de önska, att en dollar skall avdragas för medlemsavgift i Sv. Nationalbiblioteket.

Vissa svårigheter ha yppat sig vid anskaffandet av böcker. Från Sverige kan man icke tänka på att skaffa några böcker, så länge kriget pågår, och förlagen i Förenta Staterna äro icke så väl försedda, som de bruka vara. Dock finnas ännu en massa goda böcker, tillräckligt för att grundlägga bibliotek i alla svenska settlement i Canada. Ett förlag väntar f. ö. inom de närmaste månaderna en större samling nya böcker från Sverige.

En annan svårighet är den, att förlagen i nuvarande stund ej hava något större antal kataloger på hand. Sv. Nationalbibliotekets styrelse kan därför icke, såsom den ämnade, utsända deras kataloger till de olika lokalbiblioteken. Den måste själv uppsätta en boklista på lämpliga och tillgängliga böcker, och det torde dröja ännu några veckor, innan den blir färdig och utsänd. Styrelsen ber, att lokalbiblioteken icke förlora tålamodet, utan arbeta på sin organisations fullbordande, medan de vänta på boklistor och böcker.

Som sagt, allt tecknar sig till det bästa för den svenska folkbiblioteksrörelsen i Canada, och det synes som om den går en ljus framtid till mötes. Och om vi ej skola förlora vår nationalitet, om imperialismen icke helt skall uppsluka oss, måste vi med all vår kraft, med all vår energi arbeta för denna rörelse och därmed lägga grunden till den stora svenska mobilisering, som skall ena och samla den svenska folkstammen i Canada och stärka den inåt och utåt.

HUGGET OCH STICKET

Redaktör C. O. Hofstrand har offentligen tagit avstånd från den svenska folkbiblioteksrörelsen i Canada. En bättre rekommendation kunde knappast Svenska Nationalbiblioteket få!

•

Och den egentliga orsaken till detta avståndstagande — vilket som vanligt sker med en osanning — är, att plats lämnats i Sv. Nationalbiblioteket för olika tänkande, såsom sig bör i ett nationellt företag. Reflektionerna göra sig själva!

•

Apropos Svenska Nationalbiblioteket, så behöver det många långschalar. Har ni tänkt på det?

•

Frågan för veckan.

Skall fredsduvan snart nå oss?

•

Det har understundom hänt, att vi blivit anklagade för att vara olojala. Vi känna till det skränet från unionisternas valkampanj, och vi ta' det mycket, mycket lugnt. Vårt svar är alltid det: Om Canadas största statsman, Sir Wilfrid Laurier, är olojal mot Canada, då erkänna vi mer än gärna, att även vi äro det.

•

Det har också hänt, att vi från ultrachauvinistiskt håll anklagats för att vara tyskvänliga. Den anklagelsen faller tillbaka på sin egen orimlighet. Vi äro icke "pro-german", utan endast "pro-canadian". Men det är just det, som värst retar imperialisterna!

•

Vi kommo att tänka på detta, emedan vi härom dagen mottogo en smädediktt, vari vi anklagades för bristande lojalitet. "Dikten" i fråga var icke författad av smädediktaren Tjäder med den originala signaturen, som skriver nidvisor på befallning av vissa okända missionspräster, utan av en helt annan person, vilkens namn vi ännu icke skola avslöja.

•

Vår ärade samtida Norröna fortsätter resonemanget om "svensk och norsk", men har nu kommit så långt, att argumenten brista. Norröna börjar nu — antagligen för att blanda bort korten — tala om andra saker och slår sig även på att säga obehagligheter. Den drager nu in norrmännen i Norge i diskussionen. Bästa kollega, vi ha i detta sammanhang aldrig talat om norrmännen i Norge, utan endast om de norska bröderna här i landet. Men eftersom Norröna nu för dem på tal, så låt oss säga, att det norska folket därhemma i flera avseenden — särskilt vad politiska och sociala reformer och frisinne beträffar — gått före det svenska folket, som i många avseenden varit ett reaktionärt folk. Vi säga varit, ty i dessa yttersta tider har ett kraftigt uppvaknande ägt rum i Sverige, och vi tro och hoppas, att det svenska folket nu så stadgat sig på frisinnets väg, att inga reaktionära stormar skola förmå hindra dess frammarsch. Sverige har i skrivande stund — näst Ryssland — den mest radikala regering i världen och kanske den bästa, en regering, som säkerligen skall se till att Sverige, vad reformer beträffar, snart skall stå i full jämnbredd med Norge.

•

Norge har, som sagt, varit ett föregångsland som få. Dess folk har haft djupa demokratiska och frisinnade instinkter. Det kan därför med rätta förvåna, att avläggarna av det norska folket i Canada skola vara så präst- och kyrkoridna som de äro — Norröna har ännu icke lyckats bevisa motsatsen. Det finnes väl förklaringar och ursäkter till detta, vilka dessa än äro. Faktiskt är emellertid, att norrmännens tidningsorgan icke gjort mycket för att få en ny tingens ordning till stånd — tvärtom! Norröna känner tydligen sina landsmän och fruktar deras vrede, om den skulle våga röra vid deras älsklingsfördomar och vidskepelser.

•

Vi skulle helst icke vilja tala om de beskyllningar, Norröna riktar mot S. C. T., men skola väl ändock göra det. Den påstår, att S. C. T. "dokumenterar sitt frisinne och sin tolerans med att skälla annorlunda tänkande för 'okunniga och ofördragsamma'." Nej, bästa kollega, det är ett misstag. Vi "skälla" icke på olika tänkande, huru okunniga de än må vara. Men vi "skälla" på dem, som icke vilja låta oss och andra tänka och tala fritt. M. a. o., vi giva dem på huden, som äro ofördragsamma. S. C. T. gör icke fanatiska utfall mot prästerna, såsom Norröna påstår, utan där den angripit en präst, har den haft skäl för sig och kunnat framlägga fakta. Den har även varit i tillfälle att uttala sitt gillande av mer än en prästman.

•

Apropos detta, så minnas vi, vad Norrönas förre redaktör en gång sade oss. Han upplyste oss om att en norsk tidning i Canada aldrig törs röra vid präster och kyrka, vilka galenskaper dessa än göra. Han menade tydligen, att en präst är så helig, att man icke får säga något ont om honom, vilka brott och otillbörligheter han än begår. Norrönas nuvarande redaktör synes vara besjälad av samma anda, tyckes vara lika prästriden.

•

Enligt vad som meddelas komma de nya statsråden i Sverige ej att anlägga den sedvanliga statsrådsuniformen. Konungen har medgivit, att uniformen får inhiberas. Senare meddelas att de nya ministrarne även befriats från att mottaga ordnar. Båda dessa saker äro ju småting, men det tillhör demokratiska män att även i det yttre söka hålla sig så vitt möjligt fria från fjäsk och bjäfs.

•

En skön själs bekännelse må man väl kalla "The Toronto Daily News" bön den 18 december, dagen efter valet. Bönen stod placerad med stor stil som första redaktionsartikel och lydde i chauvinismens namn sålunda:

For Yesterday's Victory.

O Almighty God who art a strong tower of defence unto Thy servants against the face of their enemies; we bless Thy holy name that it hath pleased Thee to appease the seditious tumults which have been lately raised up amongst us: We yield Thee praise and thanksgiving for our deliverance from those great and apparent dangers wherewith we were compassed: we acknowledge Thy goodness that we were not delivered over as a grey unto them.

•

En annan skön själs bekännelse har utgått från pastor William M. Gilbert i Boston:

"Kriget borde icke föras med hämndbegär. Jag skulle kunna sikta med mitt gevär för att döda i striden och på samma gång sjunga en psalm. Jag kunde genast fallа på knä och med den största ömhet lindra den mans smärta, som jag sårat".

•

Och till sist citera vi följande rörande strofer av K. B. Lewis i "Life":

I do not wish to hurt you,
But (Bang!) I feel I must;
It is a Christian virtue
To lay you in the dust.

You—(Zip! That bullet got you!)
You're really better dead.
(I'm sorry that I shot you —
Pray, let me hold your head).

But do not think I hate you
(Crack! Bang!) because I kill;
Though (Biff!) I lacerate you
I bear you no ill will.

If (Kick! Kick! Kick!) I choke you,
A bandage I will roll;
And, trusting this will croak you,
I'll pray for (Boom!) your soul.

•

Ovanstående yttrande och poem återgivas i "Manitoba Free Press" under rubriken "Den kristne soldaten" — tydligen under fullt instämmande!

•

En svensk flagga, som stod jämte en amerikansk i talarnas rum i "the Society of Nordens" lokal, 426 Central ave., Minneapolis, Minn., nedtogs och hoprullades vid firandet av organisationens 47-årsfest den 25 nov. och kommer att förbliva hoprullad till krigets slut. M. P. Nelson, föreningens skattmästare, förklarade att denna handling skulle utgöra ett bevis på Minneapolis-svenskarnas lojalitet.

•

Då tenoren Caruso härom dagen landsteg i New York kastade han sig till marken och kysste Förenta Staternas jord. Han förklarade att det var ett uttryck av tacksamhet för den hjälp U. S. A. lämnar Italien!

•

Och betecknande är, att den ryska bolsjevikiregeringen börjar återvinna den imperialistiska pressens förtroende, då den nu tyckar att antaga de tyska fredsanbuden!

N. F. B.

Fredsduvan.

I dessa dagar talas om fred mer än kanske någonsin förut under krigsåren. Tidningarna stå ta med stora rubriker, där ordet fred lyser en i ögonen. Statsmännen bära ständigt detta ord på sina läppar, och man och man emellan användes det stundligen.

Och det är väl knappast underligt, att människorna tala om fred och längta fred, då man nu kommit ett långt stycke inpå det fjärde krigsåret. Underligare är det då, att det verkligen finnes människor i framskjuten ställning, som nämna detta ord med hån och förakt, som tillbakavisa freden med hårda och stolta ord.

Från Ryssland, det förkättrade bolsjevikiska Ryssland, kom denna gång det första officiella fredsordet. Centralmakterna voro icke sena att taga fasta på det. De styrande inom denna maktgrupp kunna säkerligen icke misstänkas för några varmare pacifistiska känslor, men de hade tydligen på känn, att om också den yttre militära ställningen var långt ifrån dålig, började förhållandena inåt bli allt mer ohållbara. Det tyska folket isynnerhet torde lida av en oerhörd krigsleda. Revolution hotar väl knappast i Tyskland omedelbart — därtill äro tyskarne allt för väl disciplinerade och därtill ha de allt för väl ordnat för sig av sin faderliga regering — men "krukan går så länge till brunnen, att hon slutligen spricker", heter det. Och vad som hände Ryssland, kan — trots den stora olikheten i förhållanden — inträffa även i Tyskland.

Vilka de tyska statsmännens motiv än äro, fred önska de synbarligen genast. Förra året uppträdde de med sabelskramlande fredsanbud, i år var tonen mera mjuk. Men det dröjde icke länge, förrän den åter hårdnade till, och krav framställdes på behållande av erövrade områden, ehuru de nyss försäkrat Ryssland och den övriga världen, att de önskade omedelbar fred utan annexioner och skadestånd. Möjligt är, att de trodde sig i stånd att bluffa det söndersargade och av vänstersocialistiska pacifister styrda Ryssland och tilltvinga sig en erövrarfred. Men bolsjevikerna ha visat sig ha ryggrad nog att motstå de tyska överorden och bjuda den förmätne spetsen, och man behöver nog ej vara stor profet för att förutspå, att Tyskland till sist skall giva vika — för att få fred åtminstone i öster och bliva istånd att avtvinga även motståndaren i väster fred.

Denne motståndare — England och Frankrike — synes ej vilja höra talas om fred nu. De vilja tvinga Tyskland på knä. De vilja i frihetens och demokratiens mycket missbrukade namn segra. Men ganska visst är, att om de icke nu mottaga den utsträckta handen till fred på moderata villkor, förestår dem oerhörda svårigheter, oerhörda ansträngningar, vilkas slutliga resultat äro nog så ovissa. Nu kunna säkerligen de allierade erhålla en ganska god fred, men längre fram blir detta nog svårare.

Inom de djupa lagren av åtminstone det engelska folket synes man dock hysa en viss villighet att börja tala fred med motståndaren. Ett telegram från London härom dagen gav vid handen, att den allmänna meningen i den engelska huvudstaden är, att den engelska regeringen bör giva motståndaren ett allvarligt och motiverat svar, då hans fredsanbud officiellt kommer. "Manchester Guardian" och några andra tidningar predika samma lära. Under det hela förnimmes en varm önskan, att man nu upphör att slåss och i stället börjar resonera om fred.

De närmaste dagarna — detta skrives fredagen d. 4 jan. — skola säkerligen giva visshet i den stora frågan: Fred eller fortsatt slaktande? Visst är emellertid, att "i denna strid är ädlast den, som bjuder först sin hand till fred", för att tala med Tegnér.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

NORTH STAR DRILLING CO.

Borra Brunnar på kontrakt.
Prospektborrning.

Tillverkare av Brunnsborrningsapparater och tillbehör, Pumpar, Ångmaskiner, Väderkvarnar och tillbehör, Sand Screens, Sand Points och Dynamit.

Även Tvättmaskiner för hand- och maskinkraft samt Gräddseparatorer.

Canadiska agenter för

GUS PECH FOUNDRY CO.
Dept. M,
Monitor Brunnsborrar.
Magasin, fabrik och kontor:
Corner Dewdney & Hemour Streets
REGINA, SASK.
Tel.: 5232 och 3367.

VACKRA SILKESRESTER

för "Crazy Patchwork"

Ett mycket fint urval av sidenbitar av god storlek för att göra täcken, soffakuddar, dynor etc. Stort förrådspaket endast 25c.; 5 paket för en dollar.

PEOPLES SPECIALTIES CO.
P. O. Box 1886 Winnipeg.

Tel. St. John 1817 Allt i den elektriska branschen

ELMWOOD ELECTRIC CO.

Elektriska kontraktörer.

A. SADDINGTON - - MANAGER

Specielt uppmärksammas uppsättandet av Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbygda hus. Lampor finnas.

588 TALBOT AVE. ELMWOOD

GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

Jag botar män

MEDELS HEMBEHANDLING.

Det är lika lätt och effektivt att underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pängar Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet.

Fri undersökning.

Specialister på hårdnackade kroniska och nervsjukdomar.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, dåligt minne, förlust av livsmodet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinsyresjukdomar.

Fria läkarråd. Skriv efter bok och symptomschema, som sändes i omärkt kuvert.

Svenska talas och skrives.

Rimliga arvoden.

HINZE MEDICAL INSTITUTE
20 och 22 Washington Avenue,
Minneapolis, Minn.

Fyra sjukdomar

som förbittra livet för män:

Åderbråck, Blodförgiftning, Nervsvaghet, Urinåkommor.

Ingen Ryggvärk, ingen Nervositet, inget Njurlidande, ingen Dåsighet, men livlig, energisk, kraftig och säker på sin sak, är varje ung, gammal eller medelålders mans önskan.

Ett Enastående Tillfälle för Män

Denna institution, etablerad av Dr. H. Nelson, har för 32 år oavbrutet gjort SJUKDOMAR HOS MÄN till en specialitet, och vi äro övertygade om att vi äro mera kompetenta att behandla och bota dessa sjukdomar än någon annan läkare eller specialist i Minnesota. Den enastående framgång vi haft under vår mångåriga praktik bevisar att vi ge den behandling som patientens tillstånd kräver.

OBSERVERA! Vi inbjuda er att besöka oss för fri rådfrågning, om ni lider av någon av dessa sjukdomar. Vår examinerande läkare skall med nöje förklara er sjukdom och undersöka er grundligt. Hans utlåtande om edert fall kostar ingenting, om ni tager behandling eller ej. Han talar om för er precis vad som fattas, vad som kan göras och vad behandlingen kommer att kosta er.

Vi åtaga oss inga fall för behandling genom korrespondens, men skola med nöje besvara förfrågningar per post.

DOKTOR NELSON CO.

SPECIALISTER FÖR MÄN ENDAST.

47—49 WASHINGTON AVE. SO.,
MINNEAPOLIS, MINN.
Kontorstimmar: 9—12, 1:30—5, 6—8; Söndagar, 9—12.

Till Svenska Canada-Tidningens prenumeranter.

Svenska Canada-Tidningen har under de senaste månaderna erhållit en massa nya prenumeranter för 25 cents till årets slut. Dessa nya prenumeranter uppmanas nu att ofördröjligen förnya sin prenumeration, och de böra göra detta före den 1 januari, ty efter detta datum har tidningens pris höjts till $1.50 om året. Den kostar som bekant nu endast $1.00 om året. Alla andra prenumeranter uppmanas även att passa på att nu betala sin prenumeration för ett eller flera år och därigenom spara pängar.

Kriget har kommit allt att stiga i höjden; endast brevportot är en tredjedel högre än förut. Det är nu förbundet med betydligt större utgifter att skriva till prenumeranterna angående avgiften, och vi vilja därför rikta en vädjan till Svenska Canada-Tidningens läsare att komma i håg tidningen med prenumerationsavgiften. **Sänd genast in denna.** Utgifterna ha stigit betydligt, och vi måste göra räkning på avgifterna **i förskott.** Det skall icke kosta läsarena mycket besvär att tillse, att prenumerationsavgiften insändes **i förskott;** men det skall underlätta vårt arbete betydligt. Uppskjut icke, utan klipp ur nedanstående kupong och sänd den genast, tillsammans med den förnyade prenumerationsavgiften.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN,
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.

Härmed närslutes $..... som förnyar min prenumeration på Svenska Canada-Tidningen från ..... 191... till .....

NAMN .....

ADRESS .....